

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište dr. I. Lebovića 42

Poslovni broj: P-100/2022-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Bjelovaru, OIB 07942269267, po sutkinji Sanjani Zorinc, u pravnoj stvari tužitelja VLADEKS-PROMET d.o.o. u stečaju, Križevci, Petra Preradovića 3, OIB 90186574424, kojeg zastupa punomoćnik Branko Rakitničan, odvjetnik u Koprivnici, protiv tuženika AGROFENIKS d.o.o. Križevci, Tadije Smičiklasa 19, OIB 69197269485, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Juršetić i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 18. travnja 2024. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 20. svibnja 2024.

presudio je

I. Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi: "Utvrđuje se da je s pravnom radnjom izjednačeno propuštanje tužitelja VLADEKS-PROMET d.o.o. u stečaju, Križevci, Petra Preradovića 3, OIB 90186574424, koje se sastoji u propuštanju poduzimanja odgovarajućih pravnih radnji radi prisilne naplate tražbina tužitelja od tuženika AGROFENIKS d.o.o. Križevci, Tadije Smičiklasa 19, OIB 69197269485, temeljem odobrenih i isplaćenih kratkoročnih pozajmica u ukupnom iznosu od 3.000.000,00 kn/398.168,43 eura bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja kao stečajnog dužnika u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Bjelovaru pod brojem St-650/2020.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana vrati u stečajnu masu tužitelja imovinsku korist koju je stekao temeljem pobijenog propuštanja pravne radnje, tako da na tužiteljev račun plati iznos od 398.168,43 eura/3.000.000,00 kn zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 18. studenog 2015. do 30.12.2022. po stopi propisanoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, od 31.12.2022. do 29.12.2023. po stopi propisanoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8 postotnih poena, a od 31.12.2023. do isplate po stopi propisanoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za 8 postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana tužitelju nadoknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu 37.769,31 eura zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos troškova teče od dana 20. svibnja 2024. do isplate po stopi propisanoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 13. studenog 2015. stečajni dužnik kao davatelj pozajmice s društvom AGROFENIKS d.o.o., Tadije Smičiklasi 19, Križevci, OIB: 69197269485, kao primateljem pozajmice sklopio Ugovor o kratkoročnoj pozajmici kojim se obvezao tom društvu dati kratkoročnu pozajmicu u iznosu od 3.000.000,00 kn, s rokom povrata do 15. studenog 2015. Temeljem navedenog ugovora stečajni je dužnik u više navrata primatelju pozajmice na ime pozajmice i uplatio razne novčane iznose, tako da je primatelj pozajmice na dan otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom prema knjigovodstvenoj evidenciji istom dugovao iznos od 3.083.000,00 kn na ime primljenih pozajmica te iznos od 201.542,58 kn na ime obračunate kamate na primljene pozajmice. Sve do otvaranja stečajnog postupka, sada stečajni dužnik nije poduzimao nikakve pravne radnje radi povrata predmetne pozajmice i naplate obračunatih kamata, tako da je uslijed navedenog propuštanja stečajni dužnik, a zbog proteka zastarnih rokova, izgubio mogućnost prisilne naplate svojih tražbina od primatelja pozajmice. Trgovačko društvo AGROFENIKS d.o.o. se, slijedom odredbi čl. 207. st. 2. SZ-a, smatra bliskom osobom pravne osobe stečajnog dužnika, jer je direktorica i članica društva stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka bila Renata Bušić (sada Renata Lalić Klein), a ista je do 2018. bila i članica i direktorica društva AGROFENIKS d.o.o., dok je nakon nje član i direktor društva AGROFENIKS d.o.o. postao Dejan Bušić, njen sin. Stečajni je dužnik propuštanjem poduzimanja pravnih radnji radi naplate tražbina od svog dužnika AGROFENIKS d.o.o., uslijed kojeg je propuštanja stečajni dužnik zbog proteka zastarnih rokova izgubio pravo na prisilnu naplatu svojih tražbina od navedenog dužnika, a koje je propuštanje odredbom čl. 198. st. 2. SZ-a izjednačeno s pravnom radnjom, izravno i namjerno oštetio sve svoje vjerovnike (jer bi se prisilnom naplatom navedenih tražbina stečajna masa znatno povećala te bi se mogućnost ujednačenog namirenja stečajnih vjerovnika znatno pojačala), tako da navedeno propuštanje, slijedom odredbe čl. 201. st. 2. SZ-a, predstavlja poboju pravnu radnju. Pri tome, prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem je pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod brojem St-311/2018 vođen predstečajni postupak temeljem prijedloga samog tužitelja podnesenog 20.08.2018., a koji je obustavljen rješenjem tog suda broj St-311/2018-34 od 08.07.2019. te je tom sudu dana 23.03.2020. u predmetu broj St-128/2020 FINA podnijela zahtjev za pokretanje skraćenog stečajnog postupka, nakon promjene propisa o nadležnosti sudova ovaj se predmet nastavio voditi pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru pod brojem St-531/2020. Na kraju je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren rješenjem Trgovačkog

suda u Bjelovaru broj St-650/2020-11 od 05.11.2021., dok je tužitelj trajno nesposoban za plaćanje od 22.11.2019. Sve su navedene činjenice tuženiku kao tužitelju bliskoj osobi bile poznate te je s pravnom radnjom izjednačeno propuštanje u konkretnom slučaju poduzeto nakon vođenja predstečajnog postupka i nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. U stečajnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru provodi nad pravnom osobom tužitelja do podnošenja ove tužbe unovčena je cjelokupna unovčiva dužnikova stečajna masa i to za ukupni iznos od 7.552.500,54 kn, dok su ukupno utvrđene tražbine prema stečajnom dužniku u iznosu od 10.088.228,43 kn, od čega su tražbine razlučnog vjerovnika iznosile ukupno 4.852.034,78 kn. Iz iznosa ostvarenog unovčenjem dužnikove imovine namirena je tražbina razlučnog vjerovnika u cijelosti, dok preostali novčani iznos (nakon namirenja troškova stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase) razvidno nije dovoljan za namirenje utvrđenih tražbina preostalih stečajnih vjerovnika te bi se iste mogle namiriti u iznosu od cca 30% utvrđenog iznosa. Slijedom navedenog, tužitelj smatra nužnim i za stečajnu masu (odnosno za sve stečajne vjerovnike) korisnim u konkretnom slučaju pokrenuti postupak za pobijanje navedenih pravnih radnji, jer bi se u slučaju uspjeha u predmetnom postupku vjerojatnost namirenja tražbina svih stečajnih vjerovnika znatno uvećala te bi se isti mogli namiriti u gotovo 100%-tnom iznosu. Podnošenje ove tužbe za pobijanje pravnih radnji stečajnom je upravitelju odobreno zaključkom Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-650/2020-47 od 04.10.2022.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbi te predlaže da sud odbije sve tužbene zahtjeve te obveže tužitelja da tuženiku u roku 15 dana namiri trošak postupka. Prvenstveno tuženik ističe kako je tužba proturječna u dijelu obrazloženja i izreke te je očitovanje na istu tuženiku nemoguće. Naime, u obrazloženju tužbe tužitelj navodi kako je tuženik od istoga primio pozajmicu u iznosu od 3.000.000,00 kn s rokom povrata do 15.11.2015. temeljem Ugovora o kratkoročnoj pozajmici od 13.11.2015., čiju presliku i prilaže tužbi. Nadalje, u obrazloženju tužbe u bitnome navodi kako je tužitelj svojim propuštanjem da poduzme radnje potrebne za povrat predmetne pozajmice zbog proteka zastarnih rokova izgubio pravo na prisilnu naplatu svojih tražbina od dužnika (u ovom predmetu tuženika). Suprotno od navedenog u točki I. tužbenog zahtjeva tužitelj traži od suda da utvrdi kako je s pravnom radnjom izjednačeno propuštanje tužitelja koje se sastoji od propuštanja poduzimanja odgovarajućih pravnih radnji radi prisilne naplate tužitelja od tuženika temeljem odobrenih i isplaćenih kratkoročnih pozajmica u ukupnom iznosu od 3.000.000,00 kn bez učinka prema stečajnoj masi. Dakle, u obrazloženju tužbe tužitelj spominje tražbinu po jednoj osnovi i to Ugovoru o kratkoročnoj pozajmici od 13.11.2015., dok u toč. I. tužbenog zahtjeva traži od suda da utvrdi propuštanje tužitelja u odnosu na više odobrenih i isplaćenih kratkoročnih pozajmica u ukupnom iznosu od 3.000.000,00 kn, slijedom čega je predmetni tužbeni zahtjev koji određuje objektivni identitet spora protivan obrazloženju te je po mišljenju tuženika tužba nepodobna za postupanje te se uopće ne može utvrditi njezin objektivni identitet. Nadalje, tužitelj od suda traži da utvrdi kako se propuštanje tužitelja sastoji u propuštanju poduzimanja odgovarajućih pravnih radnji radi prisilne

naplate, a što tuženik smatra da je neodređeno budući da je tužitelj u tužbi dužan konkretno napisati koje su to pravne radnje te ne može koristiti termin – „odgovarajuće“. Nadalje, tuženik ističe kako su i točka I. i II. predmetnog tužbenog zahtjeva kontradiktorne. Naime, u točki I. tužbenog zahtjeva navodi se navodno propuštanje temeljem više odobrenih i isplaćenih pozajmica dok se u točki II. zahtjeva opet navodi da je tuženik ostvario navodnu imovinsku korist temeljem propuštanja jedne pravne radnje. Slijedom navedenog, predlaže se naslovljenom sudu da tužitelja pozove na ispravak predmetne tužbe. Nadalje, tužitelj je u tužbi dužan navesti činjenične tvrdnje na kojima temelji svoj zahtjev i iste potkrijepiti dokazima. U konkretnom slučaju tužitelj stalno spominje nekakvo propuštanje zbog kojih su protekli zastarni rokovi, ali nigdje ne navodi kada je to uistinu po njegovim tvrdnjama zastarni rok nastupio. U vezi zastare, razvidno je kako je zastara predmetnog potraživanja nastupila 15.11.2018., dakle izvan svih rokova predviđenih člankom 201. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22 dalje: SZ). Pored toga, tuženik prilikom protoka zastarnih rokova niti je znao ili mogao znati za nesposobnost za plaćanje tužitelja niti je mogao znati da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Štoviše, i sam tužitelj u svojim, nedokazanim tvrdnjama, navodi kako je FINA podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka 23.3.2020., a da nesposobnost za plaćanje postoji od 22.11.2019., dakle nakon nastupanja zastarnih rokova. Pri tome tuženik ističe da tužitelj niti te svoje tvrdnje o danu podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja od strane FINA-e i o danu nesposobnosti za plaćanje ničim ne dokazuje pa tako i te tvrdnje tuženik u cijelosti osporava te ističe da mu nije poznato niti mu je moglo biti poznato da je tužitelj bio nesposoban za plaćanje niti kada je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Tuženik ističe da tužitelj nije dokazao ni na koji način da bi mu tuženik morao isplatiti iznos od 3.000.000,00 kn/398.168,43 eura koji neosnovano tužbom traži te je također potpuno nejasno na kojem temelju traži zatezne kamate od dana 18.11.2015., a koje potraživanje je isto tako potpuno neosnovano. Pored toga tuženik ističe kako je nejasno na kojem temelju tužitelj traži da se u stečajnu masu vrati iznos koji u stečajnoj masi nikada nije niti bio. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu odbiti u cijelosti sve postavljene tužbene zahtjeve te naložiti tužitelju da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak.

3. U tijeku postupka izvedeni su sljedeći dokazi: pročitani su Ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 13. studenog 2015. (list 5 spisa), izvršen je uvid u analitičku karticu (list 6 i 7 spisa), u povijesni izvadak iz sudskog registra (list 8-17 spisa), pročitano je rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu St-311/2018-34 od 8. srpnja 2019. (list 35 i 36 spisa) kojim je obustavljen predstečajni postupak nad tužiteljem, pročitano je rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu St-128/20-3 od 20. travnja 2020. (list 38 i 39 spisa), pročitano je rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru St-531/20-9 od 27. kolovoza 2020. kojim je obustavljen skraćeni stečajni postupak (list 41 i 42 spisa) te je pročitano rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru St-650/20-11 od 5. studenog 2021. kojim je otvoren stečajni postupak nad tužiteljem (list 47-50 spisa).

4. Izvedeni dokazi ocijenjeni su u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23, dalje ZPP).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. U podnesku od 14. veljače 2023. tužitelj navodi da tuženik odgovorom na tužbu od 19.12.2022. pokušava osporiti tužiteljevu tužbu temeljem pogrešnih pravnih stavova i nepostojećih činjenica. Tužitelj ističe da iz navoda tužbe i priloženih dokaza proizlazi da se tužitelj tuženiku međusobnim ugovorom o kratkoročnoj pozajmici od 13.11.2015. obvezao odmah po potpisu ugovora dati kratkoročnu pozajmicu u iznosu od 3.000.000,00 kn, s rokom povrata do 15.11.2015. i s kamatom od 1,5 % godišnje. Predmetnu je pozajmicu tužitelj tuženiku isplatio u četiri rate i to: dana 14.11.2015. sa svog računa u Zagrebačkoj banci iznos od 77.000,00 kn; dana 16.11.2015. s istog računa iznos od 275.000,00 kn; dana 16.11.2015. s računa u Privrednoj banci iznos od 1.600.000,00 kn te dana 17.11.2015. s računa u Zagrebačkoj banci iznos od 1.048.000,00 kn, a što je sve vidljivo iz priložene Analitičke kartica partnera AGROFENIKS d.o.o., konto 1130 – zajmovi u novcu. Stoga je razvidno da se u konkretnoj situaciji radi o jednoj pozajmici čiji je ukupni iznos tužitelj tuženiku isplatio u više navrata te tuženikovi navodi o kontradikcijama u predmetnoj tužbi i objektivnom identitetu spora nisu utemeljeni. Tuženik, razvidno, pogrešno i suprotno mjerodavnim odredbama Zakona o obveznim odnosima (ZOO) ističe kako je zastara tužiteljevog potraživanja nastupila 15.11.2018., odnosno pogrešno smatra kako zastarni rok za povrat pozajmice iznosi 3 godine. Kako se u konkretnom slučaju ne radi o trgovačkom ugovoru (odnosno o ugovoru o prometu roba i usluga), jer se ne radi o ugovoru vezanom uz registrirane djelatnosti stranaka, tražbina iz takvog ugovora o pozajmici zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina iz čl. 225. ZOO-a (ovaj je pravni stav u skladu s recentnom sudskom praksom), a ne u zastarnom roku iz čl. 228. ZOO-a. Slijedom navedenog, zastara tužiteljeva zahtjeva za povrat pozajmice nastupila je nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem i nakon nastupanja njegove trajne nesposobnosti za plaćanje, ali tužitelj, mada nije imao sredstava za podmirivanje svojih obveze prema vlastitim vjerovnicima, nije niti pokušao ta sredstva pribaviti naplatom svoje nesporne tražbine od tuženika. Kako pravne osobe tužitelja i tuženika vlasnički i upravljački pripadaju istoj obitelji te se smatraju bliskim osobama, iz opisanog je postupanja razvidno da se radi o izvlačenju sredstava iz jedne pravne osobe (tužitelja) u korist druge pravne osobe (tuženika) i to upravo s namjerom oštećenja svih vjerovnika pravne osobe tužitelja. O svim odlučnim činjenicama u svezi prethodnog vođenja predstečajnog postupka nad tužiteljem te o nastupanju trajne nesposobnosti za plaćanje i trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, tužitelj je već u tužbi predložio sve potrebne dokaze (pribavom, priklopom i uvidom u relevantne sudske spise u kojima su ove činjenice utvrđene) te se tuženiku predlaže da u iste izvrši uvid. Slijedom svega navedenog, tuženik i nadalje u cijelosti ostaje kod podnesene tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva.

Poslovni broj: P-100/2022-9

7. Na ročištu od 18. travnja 2024. tužitelj je predao podnesak kojim je uskladio tužbeni zahtjev vezano za odredbe o zateznim kamatama.

Na istom ročištu tuženik je ostao kod odgovora na tužbu te kod navoda da nesposobnost za plaćanje tužitelja postoji od 22. studenog 2019., dakle nakon nastupanja zastarnih rokova za povrat pozajmice.

8. Navodi tužitelja u cijelosti su osnovani.

9. Nije sporno da su tužitelji i tuženik 13. studenog 2015. zaključili ugovor o kratkoročnoj pozajmici iznosa od 3.000.000,00 kn (398.168,43 eura) (list 5 spisa), a rok vraćanja pozajmice 15. studenog 2015.

Nije sporno da je pozajmica u navedenom iznosu isplaćena tuženiku, što proizlazi iz analitičke kartice partnera (list 6 i 7 spisa).

Nadalje, nije sporno da se tuženik – trgovačko društvo AGROFENIKS d.o.o. temeljem čl. 207. st. 2. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, 104/17 i 36/22, dalje SZ) smatra bliskom osobom pravne osobe stečajnog dužnika jer je direktorica i članica društva stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka bila Renata Bušić (sada Renata Lalić Klein), a ona je do 2018. bila i članica i direktorica društva AGROFENIKS d.o.o., a poslije nje je član i direktor društva AGROFENIKS d.o.o. postao njezin sin Dejan Bušić. Tu činjenicu tuženik nije niti osporio, a proizlazi i iz povijesnih izvadaka iz sudskog registra za društva tužitelja i tuženika (list 8-17 spisa).

Nije sporno da dužnik nije protiv svog dužnika AGROFENIKS d.o.o. poduzeo pravne radnje radi naplate tražbine te je uslijed propuštanja poduzimanja pravnih radnji stečajni dužnik zbog proteka zastarnih rokova izgubio pravo na prisilnu naplatu svojih tražbina od navedenog dužnika, a to je propuštanje odredbom čl. 198. st. 2. SZ-a izjednačeno s pravnom radnjom kojom se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, odnosno kojom se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj. Prisilnom naplatom navedene tražbine stečajna masa bi se znatno povećala te navedeno propuštanje temeljem čl. 201. st. 2. SZ-a predstavlja pobjnu pravnu radnju.

Nije sporno, a proizlazi i iz preslikane dokumentacije i priložene u spis (list 38-42 te list 47-51 spisa) da je prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod brojem St-311/2018 vođen predstečajni postupak temeljem prijedloga tužitelja podnesenog 20. kolovoza 2018., a koji je obustavljen rješenjem tog suda broj St-311/2018-34 od 8. srpnja 2019. te je tom sudu dana 23. ožujka 2020. u predmetu broj St-128/2020 FINA podnijela zahtjev za pokretanje skraćenog stečajnog postupka, a predmet je nakon promjene propisa o nadležnosti nastavio voditi Trgovački sud u Bjelovaru pod brojem St-531/2020. Na kraju je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren rješenjem Trgovačkog suda u

Bjelovaru broj St-650/2020-11 od 5. studenog 2021., dok je tužitelj trajno nesposoban za plaćanje od 22. studenog 2019., što proizlazi iz navoda iz spisa Trgovačkog suda u Bjelovaru St-650/2020 kao i rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad tužiteljem (list 47-50 spisa). Sve navedene činjenice su tuženiku kao tužitelju bliskoj osobi bile poznate te je s pravnom radnjom izjednačeno propuštanje u konkretnom slučaju poduzeto nakon vođenja predstečajnog postupka i nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Nije sporno da je u stečajnom postupku koji se vodio nad tužiteljem do podnošenja tužbe u ovom predmetu unovčena cjelokupna unovčiva dužnikova stečajna masa i to za ukupni iznos od 7.552.500,54 kn, dok su ukupno utvrđene tražbine prema stečajnom dužniku iznose 10.088.228,43 kn, od čega su tražbine razlučnog vjerovnika iznosile ukupno 4.852.034,78 kn. Iz iznosa ostvarenog unovečnja dužnikove imovine namirena je tražbina razlučnog vjerovnika u cijelosti, dok preostali novčani iznos nije dovoljan za namirenje utvrđenih tražbina preostalih stečajnih vjerovnika. Stoga je nužno i za stečajnu masu, te za stečajne vjerovnike korisno pobijanje sporne pravne radnje jer se u slučaju uspjeha u ovom postupku vjerojatnost namirenja tražbina svih stečajnih vjerovnika znatno uvećava.

Nije sporno da je zaključkom Trgovačkog suda u Bjelovaru broj St-650/2020-47 od 4. listopada 2022. stečajnom upravitelju odobreno podnošenje tužbe za pobijanje pravnih radnji.

Nije sporno da je pozajmicu od 3.000.000,00 kn tužitelj tuženiku isplatio u četiri rate sa svojih računa i to dana 14. studenog 2015. isplatio je iznos od 77.000,00 kn, dana 16. studenog 2015. isplatio je iznos od 275.000,00 kn, dana 16. studenog 2015. isplatio je i iznos od 1.600.000,00 kn te je dana 17. studenog 2015. isplatio iznos od 1.048.000,00 kn, što je vidljivo iz priložene Analitičke akrtice partnera AGROFENIKS d.o.o. konto 1130-zajmovi u novcu (list 7 spisa), a koju činjenicu tuženik nije niti osporio. Vidljivo je, dakle, da se radi o jednoj pozajmici čiji je ukupni iznos tužitelj isplatio tuženiku u više navrata.

Budući da se u konkretnom slučaju ne radi o trgovačkom ugovoru jer se ne radi o ugovoru vezanom uz registrirane djelatnosti stranaka, već se radi o ugovoru o pozajmici, tražbina iz takvog ugovora o pozajmici zastarijeva u općem zastarnom roku od pet godina iz čl. 225. Zakona o obveznim odnosima, a ne u zastarnom roku iz čl. 228. ZOO-a. Stoga je, prema mišljenju suda, zastara tužiteljeva zahtjeva za povrat pozajmice nastupila nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem i nakon nastupanja njegove trajne nesposobnosti za plaćanje, ali tužitelj, iako nije imao sredstva za podmirivanje svojih obveza prema vlastitim vjerovnicima, nije niti pokušao ta sredstva pribaviti naplatom svoje nesporne tražbine od tuženika. Kako pravne osobe tužitelja i tuženika vlasnički i upravljački pripadaju istoj obitelji te se smatraju bliskim osobama, iz opisanog je postupanja vidljivo da se radi o izvlačenju sredstava iz jedne pravne osobe (tužitelja) u korist

druge pravne osobe (tuženika) i to upravo s namjerom oštećenja svih vjerovnika pravne osobe tužitelja.

10. S obizom da su sve relevantne činjenice za donošenje odluke u ovom predmetu utvrđene na temelju pisane dokumentacije, nije bilo potrebno saslušavati stranke i predložene svjedoke te je prijedlog za njihovim saslušanjem odbijen.

11. Budući da je iz naprijed navedenog utvrđeno da je s pravnom radnjom izjednačeno propuštanje tužitelja, koje se sastoji od propuštanja poduzimanja odgovarajućih pravnih radnji radi prisilne naplate tražbina tužitelja od tuženika temeljem odobrenih i isplaćenih kratkoročnih pozajmica u ukupnom iznosu od 3.000.000,00 kn bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja kao stečajnog dužnika u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Bjelovaru pod brojem St-650/2020, naloženo je tuženiku da u roku 8 dana vrati u stečajnu masu tužitelja imovinsku korist koju je stekao temeljem pobijenog propuštanja pravne radnje, tako da na tužiteljev račun plati iznos od 3.000.000,00 kn (398.168,43 eura) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. studenog 2015. do isplate po stopi propisanoj čl. 29. ZOO).

12. Stoga je temeljem čl. 201. st. 2. u vezi sa čl. 198. i čl. 199. st. 3. i 4. SZ-a presuđeno kao u izreci.

13. Tužitelju je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a, a imajući u vidu da je vrijednost predmeta spora 398.168,43 eura, u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, dalje OT), dosuđeno za sastav tužbe od 8. studenog 2022. 5.990,00 eura (Tbr. 7. t. 1. OT), za sastav podneska od 14. veljače 2023. 5.990,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT), za zastupanje na ročištima 2. studenog 2023., 5. ožujka 2024. i 18. travnja 2024., za svako ročište po 5.990,00 eura, što ukupno iznosi 29.950,00 eura, uvećano za PDV od 25% koji iznosi 7.487,50 eura te za sudsku pristojbu na tužbu 331,81 eura. Ukupni trošak dosuđen tužitelju iznosi 37.769,31 eura.

14. Iz svih navedenih razloga presuđeno je kao u izreci.

Bjelovar, 20. svibnja 2024.

Dokument je elektronički potpisan:

SANJANA ZORINC

Vrijeme potpisivanja:

20-05-2024

09:58:19

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU
2.5.4.17401300455230373934323230329637
U=BJELOVAR
S=ZORINC
G=SANJANA
CN=SANJANA ZORINC

Sutkinja
Sanjana Zorinc

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od primitka presude, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije došla, presuda se objavljuje na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Bjelovaru. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu. Žalba se podnosi u tri primjerka.

Broj zapisa: 9-30867-f37f4

Kontrolni broj: 0612a-48ce5-64c76

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANJANA ZORINC, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.